

Sonet o riječima

Oljuštene, sočne, iz trepera, kap po kap,
Rađaju se riječi gnjeva, tuge
I jure papirom kao rijeka kao slap
Kao beskrajne svirke duge niz pruge.

U svakoj kapi kristal je strasan
Pjesniku neke tajne misli
I bol neki prigušen i glasan.
U ovom životu gdje su nas stisli

Pjesnik budi staru gitaru
Zaljubljenu u cvjetove mladosti.
Pakleni ritam u svakom damaru

Riječima prokljjava buduće kosti
Riječi i muke splićemo u zvuke
Da zapjeva sunce iznad naše luke.

Mile Pešorda

(Grude, 1968.)